

ΤΡΙΤΗ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021 | ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Τον περασμένο μήνα ανακοινώθηκε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ), που άληθε μία φορά ακύρωσε την Υπουργική Απόφαση των περιβαλλοντικών όρων (ΑΕΠΟ) του 2017 για το υδροηλεκτρικό έργο (ΥΗΕ) Μεσοχώρας Τρικάλων. Μετά από αυτό ακολούθησαν σχετικές παρεμβάσεις της τοπικής οργάνωσης Λάρισας του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης (δες ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 1η και 19η Δεκεμβρίου), με επιλεκτικές παραλείψεις γεγονότων, σε μια προφανή προσπάθεια να καλλιεργήσουν στην κοινή γνώμη μια στρεβλή εικόνα και να «αποτινάξουν» τις σοβαρές ευθύνες του ΣΥΡΙΖΑ για τη νέα οπισθοδρόμηση της Μεσοχώρας.

Επειδή και εμείς αλλιά και οι φορείς της Θεσσαλίας (ΠΕΔ, ΤΕΕ, ΓΕΩΤΕΕ, ΕΘΕΜ κ.λπ.) παρακολουθήσαμε το θέμα αυτό από πολύ κοντά, θα προσπαθήσουμε να δώσουμε, όσο ο χώρος επιτρέπει, τις οφειλόμενες απαντήσεις σε ανακριβείς και αστήρικτες αιτιάσεις. Και αυτό το πράττουμε όχι μόνο για λόγους στοιχει-

Ο ΣΥΡΙΖΑ και η Μεσοχώρα

Γράφουν οι: Δ. Αρχοντής,
Κ. Γιαννακός, Φ. Γέμος,
Κ. Γκούμας, Τ. Μπαρμπούτης*

ριζε το έργο) και τις «βάρβαρες» δημόσιες προτάσεις τους για κατεδάφιση του φράγματος και την μη αδειοδότησή του (Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ/16 Σεπτ. 2012, Συντονιστής τμήματος οικολογίας/17 Μαρτίου 2014 και άλλες «ων ουκ έστιν αριθμός»).

Ως βασικό όπλο του πολέμου κατά της Μεσοχώρας χρησιμοποιήθηκε η επιλογή των κυβερνήσεων της δεκαετίας 1980 να συνυπολογίζονται τα ύδατα της λίμνης Μεσοχώρας στη μεταφορά (εκτροπή) προς τον θεσσαλικό κάμπο, παρότι για όλους, μετά το 1994, το ΥΗΕ Μεσοχώρας αποτελεί αυτόνομο έργο.

Το 2015 οι ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ ανέλαβαν τη διακυβέρνηση της χώρας. Πλέον δεν αρκούσαν τα γενικόλογα πολιτικά συνθήματα ότι «είμαστε κατά της εκτροπής Αχελώου», αλλιά έπρεπε να τοποθετηθούν με καθαρό τρόπο υπέρ ή κατά της κατεδάφισης του «Φαραωνικού», όπως έλεγαν, έργου Μεσοχώρας.

Προφανώς δεν είχαν την τόλμη να συνεχίσουν επισημώς τη γραμμή της κατεδάφισης που θα προκαλούσε την καθολική αντίδραση των πολιτών. Έτσι έκαναν την ανάγκη φιλοτιμία, οπότε η «φαραωνική» Μεσοχώρα «αθωώθηκε» από τις κατηγορίες για «καταστροφή βιοποικιλότητας και τοπίων», «αφανισμό χωριών» και αλλιά πολλά, έχοντας πια μετατραπεί σε ένα «χρήσιμο» ενεργειακό έργο!

Όσο για την ηθική υποχρέωση κάποιοι να ζητήσουν

ώδους σεβασμού προς την αλήθεια, αλλά και επειδή η υπόθεση αυτή θα έχει συνέχεια (έως ότου τεθεί το έργο σε λειτουργία), οπότε η γνώση και η συνειδητοποίηση όσων συνέβησαν αποτελεί αναγκαίο στοιχείο για την από εδώ και στο εξής δραστηριοποίηση των θεσφαλικών οργανώσεων αλληλά και των οργάνων της Πολιτείας συνολικά.

Δυστυχώς, το έργο αυτό, που άρχισε το 1986 και ουσιαστικά περατώθηκε τον Απρίλιο του 2001, έμελλε να αποτελέσει ένα στοιχείο διεθνούς διαπόμπευσής μας, δεδομένου ότι μετά από τόσα χρόνια που έχει ολοκληρωθεί, δεν έχει ακόμη έως σήμερα λειτουργήσει !

Το θέμα ταξίδεψε σε όλη την Ευρώπη, στο Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο και σε όλα τα όργανα της ΕΕ, σε διεθνή συνέδρια, σε Πανεπιστήμια, σε Δικαστήρια, σε διεθνή ΜΜΕ κλπ., πάντοτε ως ένα θλιβερό παράδειγμα αναληθούς ήλκωσης εμμονικών, που για ιδεολογικοπολιτικές σκοπιμότητες και με την επίκληση «προσαςίας» του περιβλήθηκαν, πέτυχαν να καθηλιεργήσουν μίσος κατά του έργου και να παρεμβάλλουν ηλίεστα όσα εμπόδια, αξιοποιώντας με επιτυχία διοικητικές αδυναμίες ή παραλείψεις, ευνοϊκές συγκυρίες σε όργανα και θεσμούς της πολιτείας, τις διάφορες αλληγάς πορείας στην ενεργειακή πολιτική της χώρας με σταδιακή υποτίμηση της σημασίας της ΥΗ ενέργειας και απαξίωση της ΔΕΗ.

Σε όλες τις ενέργειες κατά της Μεσοχώρας ο στόχος ήταν ένας και μόνο : η κατεδάφιση του φράγματος και η ακύρωση του συνόλου των επί μέρους έργων και εγκαταστάσεων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ στον πόλεμο αυτόν έπαιξε κυρίαρχο ρόλο. Και είναι εξοργιστικό που τώρα εμφανίζεται σαν ένας από αυτούς που ζητούσαν δήθεν να γίνει το έργο, διαβεβαιώνοντας την κοινή γνώμη, και μάλιστα «με κατηγορηματικό τρόπο», ότι η απόφαση του ΣτΕ αποτελεί «αρνητική εξέλιξη σε σχέση με τον σχεδιασμό και τη στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ»!

Τέτοιες δηλώσεις βεβαίως μόνο θυμηδία προκαλούν. Ουδέποτε έκαναν δημόσια την αυτοκριτική τους για τις αντιδημοκρατικές (εφόσον η συντριπτική πλειοψηφία λαού και κομμάτων επιθυμούσε και στή-

σως στις διάφορες προσφυγές που υποβλήθηκαν στην συνέχεια, το ΣτΕ επέμενε στη συσχέτιση Μεσοχώρας και «εκτροπής», παρατείνοντας επί πολλή χρόνια την αβεβαιότητα. Ο χώρος δεν επιτρέπει να παραθέσουμε τις άπειρες στομφώδεις και πανηγυρικές δηλώσεις του ΣΥΡΙΖΑ και των στελεχών του, καθώς και τα αντίστοιχα δημοσιεύματα των φιλικών προς αυτούς μέσων ενημέρωσης, όπου, παρότι γνώριζαν ότι η Μεσοχώρα είναι αυτόνομο έργο, ουδέποτε ζήτησαν την αποδέσμευσή του.

Τον Ιανουάριο του 2014, ακριβώς έναν χρόνο πριν τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, το ΣτΕ εξέδωσε την υπ. αριθμ. 26 απόφασή του, αναγνωρίζοντας επί τέλους, μετά από τόσα χρόνια καθυστέρησης, ότι η Μεσοχώρα ΔΕΝ συνδέεται με τη μεταφορά (εκτροπή) Αχελώου. Οι φορείς της Θεσσαλίας άμεσα επικρότησαν τη νέα απόφαση και κάλεσαν την Κυβέρνηση, ειδικά για τη Μεσοχώρα, να προχωρήσει στις διαδικασίες αδειοδότησής της. Αντίθετα από τον ΣΥΡΙΖΑ εκδηλώθηκαν νέες αντιδράσεις, με άφθονο «δηλητήριο» κατά των έργων Αχελώου (ενδεικτική η ανακοίνωση της περιφερειακής τους παράταξης, 12/1/14, ότι όσοι επικροτούν την απόφαση «κοροϊδεύουν τους Θεσσαλούς»), συμπεριλαμβανόμενης και της Μεσοχώρας (!). Δηλώσεις και ανεύθυνες τοποθετήσεις που τώρα έντεχνα τις «εξχνάνε», ήες και ο κόσμος τρώει κουτόχορτο !

Τον Σεπτέμβριο του ιδίου έτους (2014) η Κυβέρνηση Σαμαρά ανακοίνωσε την έγκριση των Σχεδίων Διαχείρισης Υδάτων Θεσσαλίας (ΣΔΥΘ) και Δυτικής Στερεάς, που αποτελούσαν την τελευταία (τότε) καταγεγραμμένη απαίτηση του ΣτΕ για να προχωρήσει η Μεσοχώρα. Και πάλη αντιδράσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ (δες ανακοίνωση «Δρόμου Ανατροπής», ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, 23/9/2014) που θεώρησαν τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού «εκ του πονηρού» και ότι η απόφαση έχει «οσμή εκλογών», χωρίς φυσικά ούτε η ηγεσία του κόμματος ούτε οι τοπικές οργανώσεις να υποσχεθούν ότι θα αξιοποιήσουν τις θετικές εξελίξεις και να δεσμευτούν ότι θα προχωρήσουν στην αδειοδότησή της, «απελευθερωμένων» πλέον, Μεσοχώρας !

μια συγγνώμη για τα παλιά, ούτε λόγος! Εν τω μεταξύ, για να υπάρξει διαχείριση των αντιδράσεων και της αναταραχής που δημιούργησε στο εσωτερικό του η «νέα» πολιτική του κόμματος, εντάθηκαν οι δηλώσεις ότι «παραμένουμε κατά των (λοιπών) έργων εκτροπής Αχελώου», ως «αντιπαροχή» (κατά ένα τρόπο) προς τους αντιδρώντες.

Μέσα σε αυτό το κλίμα οδηγηθήκαμε στις διαδικασίες έγκρισης της νέας περιβαλλοντικής μελέτης του έργου, η οποία έφθασε προς διαβούλευση στο Περιφερειακό Συμβούλιο Θεσσαλίας. Εκεί, η περιφερειακή παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ καταψήφισε τους περιβαλλοντικούς όρους, επιμένοντας ουσιαστικά στην κατεδάφιση του φράγματος, με διάφορα προσχήματα και υπεκφυγές, συνεχίζοντας να μην αποδέχονται ότι η Μεσοχώρα είχε αποσυνδεθεί από την εκτροπή (δες ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, 3/10/2015).

Εννοείται ότι κανένας από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, κανείς βουλευτής, δεν αποδοκίμασε, ούτε σχολίασε δημοσίως την απαράδεκτη αυτή στάση των στελεχών του κόμματος και την περιφρόνηση του κοινού αισθήματος όλων των Θεσσαλών.

Σήμερα, τη θλιβερή αυτή παρουσία του αυτοδιοικητικού ΣΥΡΙΖΑ, οι αρθρογράφοι των πρόσφατων δημοσιευμάτων την παρωπούν και «κρύβονται», καθαροί και αμόλητοι, πίσω από την υπογραφή της απόφασης (ΑΕΠΟ) του 2017 από τον κ. Φάμελλο.

Επειδή ο χώρος δεν επιτρέπει να αναφερθούμε στις ενέργειες και τα εμπόδια υπονόμησης της ΑΕΠΟ Μεσοχώρας, που είχαν σαν αποτέλεσμα να οδηγηθούμε στη νέα ακυρωτική απόφαση του ΣτΕ, θα επανέλθουμε σύντομα με νεότερη παρέμβασή μας.

***Αρχοντής Δημήτρης, πρ. δήμαρχος Καρδίτσας**

***Γιαννακός Κώστας,**

πρόεδρος Γεωπονικού Συλλόγου Λάρισας

***Γέμτος Φάνης,**

ομότιμος καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

***Γκούμας Κώστας, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/ΚΕ**

***Μπαρμπούτης Τάσος,**

μέλος ΔΣ ΕΘΕΜ, πρ. γεν. γραμματέας ΤΕΕ/ΚΔΘ